

= शिशिरनाममहर्षिप्रेक्षा oder शिशिरतुसमाप्य).

शैशिर्यक adj. dass. Verz. d. B. H. No. 49. fgg. MÜLLER, SL. 135.369.

शैशिर्य (von शैशिरि) m. patron. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 54, b, 35.

शैशुनाग m. patron. von शिशुनाग; pl. *Çiçunāga mit seinen Nachkommen* VP. 4, 24, 3.

शैशुनालि bei HALL, VĪSAYAD. Einl. 33 vielleicht fehlerhaft für शैशुपालि.

शैशुपाल MBh. 3, 15252 fehlerhaft für शैशुपालि, wie die ed. Bomb. liest.

शैशुपालि m. patron. von शिशुपाल MBh. 3, 15252 (nach der Lesart der ed. Bomb.). 5, 2011. 4221. 7, 1511. — Vgl. शैशुनालि.

शैशुमार adj. von शिशुमार. चक्र BHĀG. P. 2, 2, 24.

शैश्य (von शिष्म) m. (sc. भोग) Geschlechtslust BHĀG. P. 11, 4, 11.

शेष (von शेष) m. die kühle Jahreszeit H. 156.

शेषिक (vom Worte शेषे P. 4, 2, 92) adj. in den übrigen, nicht in den bis dahin angegebenen, sondern erst P. 4, 3, 25. fgg. aufgeführten Fällen oder Bedeutungen geltend, — angewandt: ein Suffix Kār. zu P. 3, 1, 17. Schol. zu 2, 4, 58 und 4, 1, 19. Vārtt. MALLIN. zu Çiç. 18, 27. Verz. d. Oxf. H. 162, a, 19. 164, a, No. 360. fg. 166, a, 2.

शैष्यापाध्यायिका (von शिष्य + उपाध्याय) f. das Verhältniss vom Schüler zum Lehrer P. 5, 1, 133. Schol.

1. शौक (von 1. प्रुच्) adj. glühend AV. 1, 25, 3.

2. शौक (wie eben) m. 1) *Gluth, Flamme*: अग्नेः RV. 2, 38, 5. 4, 6, 5. 10, 31, 9. अग्निं प्रेक्षि निर्दह कृत्स्नु शौकैः 103, 12. AV. 4, 14, 1. VS. 13, 45. Çat. Br. 6, 5, 4, 16. — 2) *Qual, Schmerz, Kummer, Gram, Trauer* AK. 1, 1, 5, 13. 3, 25. TRIK. 1, 1, 129. H. 72. 299. HALĀJ. 1, 91. अर्पणामग्निं सं यन्तु शौकाः RV. 1, 125, 7. कृदप्य AV. 6, 18, 1. VS. 30, 14. Çat. Br. 14, 6, 4, 1. अज्ञात 12, 3, 1, 9. कृषशौकाः KATHOP. 2, 12. COLEBR. Misc. Ess. I, 397. वीतशोकमय M. 6, 32. ० जं वारि MBh. 3, 2172. 12038. तस्यादर्शनजः R. 2, 64, 65. Suçr. 1, 253, 1. Spr. 2644. ० स्थानसङ्क्राण्टि 3022. नास्ति ० समो रिपुः 3025. नास्ति ० समं तमः 3024. शोकेन रोगो वर्धते 5081. Spr. (II) 1203. शोकस्य मूलोद्धरणानि पञ्च 4119. SARVADARÇANAS. 43, 11 (unter den 18 दोषा नयस्य bei den Ġaina). VARĀH. BRH. S. 3, 14. 9, 37. 52, 2. 53, 77. 81, 30. द्वाभ्यां शोकाभ्यामभितप्यते R. 2, 62, 5. शोकिर्बहुभिरावृतः 72, 26. 75, 18. 81, 3. 103, 35. शोकाद्भुति VARĀH. BRH. S. 104, 6. ० द् 47, 12. जगतः ० कृता BHĀG. P. 3, 14, 48. शोकापनुद P. 3, 2, 5. शोकापनोद adj. Vārtt. शोकापक् Vop. 26, 33. ० शस्य Suçr. 1, 100, 10. ० पङ्कार्णव MBh. 5, 7009. ० सागर R. 2, 38, 15. WEBER, KRSHNĀG. 263. 295. दुःखशोकार्णव ebend. शोकं धारयस्व R. 2, 34, 48. अविष्टः शोकदुःखाभ्याम् MBh. 3, 2957. तीव्रशोकसमाविष्टा 2958. 2273. M. 6, 77. ० परीतात्मन् MBh. 1, 5902. ० संतप्त R. 1, 1, 52. ० वेगसमाकृत 2, 44, 16. शोकापकृतचेतना MBh. 3, 2267. ० विकृत Spr. (II) 2781. ० संविग्रमानस BHĀG. 1, 47. ० युक्ता ÇUK. in LA. (III) 35, 17. शोकं कृत्वा Vet. ebend. 18, 3. शोकं मे वर्धयसि MBh. 3, 2380. द्वयोर्हि कुलयोः शोकमावहेयुः Spr. 5285. मम शोकविवर्धन MBh. 3, 2428. राज्ञः (subj.) R. 1, 3, 12. मम (obj.) शोकेन संविग्रहा MBh. 3, 2777. R. 1, 2, 19. VARĀH. BRH. S. 51, 11. सुहृच्छोकविवर्धन der Freunde Kummer MBh. 3, 2302. भर्तृशोकाभिषोडिता Trauer um 2490. 2499. 2668. R. 1, 1, 33. 2, 24, 29. 38, 16. 62, 5. 63, 4. 6, 94, 6. RAGH. 12, 97. KATHAS. 2,

43. 22, 156. PAÑĀT. 103, 2. am Ende eines adj. comp. f. शौ HARIV. 1156. R. 5, 28, 18. उपशोका ad MEGH. 112. अशिशोका KATHAS. 21, 118. RĀGĀ-TAR. 6, 310. स ० bekümmert, traurig, betrübt R. 2, 34, 18. 62, 1. Rr. 6, 16. Spr. (II) 614. Hir. 77, 1. सशोकम् adv. VIKR. 52, 18. KATHAS. 5, 107. der personifizierte Çoka ist ein Sohn des Todes VP. 56. MĀRK. P. 50, 31. des Droṇa von der Abhimati BHĀG. P. 6, 6, 11. — ० चिकित्सा Verz. d. B. H. 949 wohl fehlerhaft für शोथ ०. — Vgl. श्र ०, श्रक ०, त्रि ०, निः ०, वि ०, वीत ०, शीर्ष ०, सङ्ख ०.

शोककर m. *Semecarpus Anacardium* Lin. AUSH. 82. fehlerhaft für शोफकर; vgl. शोयकत् u. s. w.

शोकर adj. Schmerz überwindend Çat. Br. 11, 5, 2, 18.

शोकनाश adj. Schmerz u. s. w. verschleichend; m. *Jonesia Asoka* (अशोक) RoXB. RĀGĀN. im ÇKDr. AUSH. 100.

शोकमय (von शोक) adj. voller Schmerz u. s. w.: जीवलोक KATHAS. 17, 54.

शोकवत् (wie eben) adj. bekümmert, traurig, betrübt MBh. 5, 7007.

दुःख ० (von दुःख + शोक) R. 4, 19, 11.

शोकहारी f. = वनवर्बरिका RĀGĀN. im ÇKDr. fehlerhaft für शोफहारिन्, wie u. d. l. W. geschrieben wird.

शोकारि (2. शोक + अरि) m. *Nauclea Cadamba* (कदम्ब) RoXB. (ein Feind des Kummers u. s. w.) ÇABDAK. im ÇKDr.

शौकी f. = रात्रि NAIGH. 1, 7. Vgl. मोकी.

शोच in अशोच (ohne Zweifel eine falsche Form).

शोचन 1) nom. ag. von 1. प्रुच् P. 3, 2, 150. — 2) n. *Kummer, Gram, Trauer* H. 299. HALĀJ. 5, 89. — शोचन H. an. 3, 427 fehlerhaft für शोभन.

शोचनीय (von 1. प्रुच्) 1) n. imperf. zu trauern, zu klagen: किं कर्म कृत्वा नहि शोचनीयम् PRAÇNOTTARAMĀLĀ 20. — 2) adj. zu beklagen, beklagenswerth RAGH. 14, 1. 15, 43. ÇĀK. 83, 23. Schol. zu 22. RĀGĀ-TAR. 4, 357. davon nom. abstr. ० ता f. KUMĀRAS. 5, 71. RĀGĀ-TAR. 1, 288.

शोचयन्ती (partic. vom caus. von 1. प्रुच्) f. pl. die Brennenden, Quälenden, Bez. der Apsaras des Gandharva Kāma TBR. 3, 4, 2, 3.

शोचि (von 1. प्रुच्) f. = शोचिम् AV. 18, 2, 9. — Vgl. भद्र ० und unter प्रुकशोचिम्.

शोचितव्य (wie eben) 1) n. = शोचनीय 1): न शोचितव्यं मनीषिणा KARAKA 1, 28. MBh. 15, 1048. शोचितव्ये न शोचसि wenn zum Klagen Veranlassung da ist 12, 8031. — 2) adj. = शोचनीय 2): नैवाहं शोचितव्यस्ते R. GORR. 2, 49, 28. 68, 29. 6, 95, 32. PAÑĀT. 118, 6.

शोचिक्वेष (शोचिम् + केश) adj. *gluthhaarig*: Agni RV. 1, 45, 6. 127, 2. 3, 14, 1. die Sonne 1, 50, 8. शिष्म Çat. Br. 1, 4, 2, 9. m. Feuer AK. 1, 1, 4, 49. H. 1099.

शौचिष्ठ adj. superl. zu प्रुक RV. 5, 24, 4. 8, 49, 6.

शोचिष्मत् (von शोचिम्) adj. glühend, flammend: Agni RV. 2, 4, 7.

शोचिम् (von 1. प्रुच्) UNĀDIS. 2, 109. n. *Gluth, Flamme, Feuerschein* NAIGH. 1, 17. AK. 1, 1, 2, 36. H. 99. HALĀJ. 1, 38. प्रुकस्य शोचिषस्पते RV. 5, 6, 5. 1, 12, 12. 45, 4. 127, 1. प्र यावा शोचिः पृथिवी श्रोचयत् 143, 2. श्रोचः पात्रं न शोचिषा 175, 3. ऊर्धा शोचिषि प्रस्थिता रक्षांसि 3, 4, 4. 7, 43, 2. दूरान्तर्यामि न शोचिषा ततान 6, 12, 1. 4, 7, 10. 10, 16, 4. AV. 5, 27, 1. 17, 1, 16. VS. 17, 11. der Ushas RV. 4, 82, 7. अङ्गे अङ्गे शोचिषा शिष्म-